

Lászlóffy Aladár
Gyilkos

*Vesszen a fény, a táj is vesszen,
vesszen a volt, a majd, a most!
A logika az egyszeregyben
hordoz egy csöpp alattomost,
minden és mindenki hörögve
titkolja csak, hogy áruló,
a cukor nem cukor örökre
és örökké nem só a só.*

*Vannak napok, hogy gyászkeretben,
ablakkeretben ott a múlt,
képtárad, mozi, sorra rebben
pár milliárd, ki elvonult –
s mint fogolyvonat mellett futva
falatkenyérrel tömve rést,
adnál mindenkinek, ha jutna
magadból bár egy szívverést.*

*Máskor a lelked batukánja
lováról, mint az olvadást
a dübödöt vérontást se bánja,
korokat fúj szét, mint a sást;
rosszkeved szikár kalifái
tartanak inkvizíciót:
minden fölösleges és bármi
alkalmas gátolni a jót.*

*A nyári este túl világos,
a téli dél már börtönös.
Más ablakod mögött egy város,
amellyel semmi nem közös –
s egészen más a kékek, zöldek
időtlen látvány-dallama.
Az idő más: mindet megölted –
de bármit tégy, ki halna ma?*